

[Frøkjær.]

ringen. Man vil forstaa, at hvis dette Lovforslag vedtages og bliver til Lov, vil det have meget stor Betydning, hvordan Jorderne bliver vurderet til Grundskyld; det vil have stor Betydning, at disse Vurderinger bliver saa nøjagtige som muligt. Dette Krav vil blive stillet og med god Grund. Men jeg er bange for, at Kravet ikke kan opfyldes. Jordvurderingen foregaar jo efter et Skøn, idet man tænker sig, at Jorden er saa meget værd. Saadan foregaar Vurderingerne, og de kan ikke foregaa paa anden Maade. Vurderingsmændene skønner, og det, deres Skøn gaar ud paa, skal saa være Værdien. Men naar man nu ved, at der er ca. 1 600 Vurderingskredse, altsaa saadant noget som 3 200 Vurderingsmænd her i Landet, som skal skønne over, hvad Jorderne er værd, vil man forstaa, at det bliver ikke let at faa alle disse Vurderingsmænd til at skønne ens og til at skønne rigtigt. Jeg tror derfor ikke, at vi vil faa en saa nøjagtig og retfærdig Jordvurdering, som absolut vil være nødvendig, hvis et Lovforslag som dette skal vedtages. Ganske vist ved jeg, at Over-Skyldraadet søger ved sin Vejledning til Vurderingsmændene at faa en saa god og ensartet Vurdering som muligt, men det bliver dog ikke let at faa alle Vurderingsmænd til at skønne ens. Det er jo ikke Over-Skyldraadet, der skal vurdere; Over-Skyldraadet skal kun vejlede og give Instruks. Det er ifølge Ejendomsskyldloven Vurderingsmændene, som skal vurdere Jorden.

Man vil efter dette forstaa, at jeg ikke kan anbefale dette Lovforslag, fordi det er af en Værdistigning, som kommer til at hvile paa et Skøn, en tænkt Værdistigning, man skal betale Afgiften. Værdistigningen bliver kun konstateret gennem Vurderingsmændenes Skøn, og det Skøn kan være forkert — det er jo menneskeligt at skønne forkert.

Den højtærede Finansminister udtalte i sin Forelæggelsestale, at han vidste, at de Konservative var principielle Modstandere af en Værdistigningsskat eller Grundstigningsskyld. Det er vi nu egentlig ikke, men vi hævder, at Værdistigningen skal være konstateret ikke ved Vurderingsmændenes Skøn, men ved Salg — nu maa jeg igen bedrøve den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, idet jeg ogsaa maa tale om Salg. Det forekommer mig, at den eneste Maade, hvorpaa man kan konstatere en Værdistigning, er ved, at Ejendommen bliver solgt, og jeg kunde tænke mig at gaa med til en Værdistigningsskat, naar Værdistigningen blev konstateret ved Salg. Men i saa Fald kunde jeg ogsaa tænke mig, at der burde

gives Erstatning, hvis Samfundet er Skyld i, at Jorden falder i Pris. Ved Flytning af Stationer ved man jo, at Jord kan falde i Værdi, men i saadanne Tilfælde faar Grundejerne ingen Erstatning, medens man altsaa mener, at hvis Jorden stiger i Værdi, skal der betales en Afgift. Vil man gaa ind paa dette, er vi fra vor Side villige til Forhandling.

Naar man nu taler om, at de private Ejere faar saa meget, naar deres Jord ved Samfundets Foranstaltninger stiger i Værdi, maa man dog huske, at de svarer deres Skatter, baade deres Ejendomsskatter og deres Formueskatter, efter Vurderingen, og naar man taler om, at der er 5 Aar mellem hver Vurdering, maa man huske, at hvis der er Grundarealer, som ved Anlæg af Jernbaner, Gader, Veje, Pladser og lignende stiger i Værdi, skal Vurderingsmændene hvert Aar pr. 1. Januar foretage en Omvurdering af disse Arealer, og er de da steget i Værdi, kommer Grundejerne straks til at betale deres Skatter af de højere Værdier.

I Bemærkningerne til Lovforslaget staaer der, at Grundstigningsskylden i den første Vurderingsperiode efter Gennemførelsen kun vil give forholdsvis beskedent Udbytte. Jeg tror heller ikke, at der vil blive ret stort Udbytte, idet jeg antager, at Jorden snarere vil falde end stige i Værdi. Men hvad enten nu Jorden vil falde eller stige i Værdi, saa kan vi ikke gaa med til dette Lovforslag, medmindre man fra anden Side vil gaa ind paa de Tanker, som jeg her har fremført, nemlig at Værdistigningen skal være konstateret ved Salg, og at man vil give Erstatning til dem, hvis Jord falder i Værdi paa Grund af Samfundets Foranstaltninger.

Jeppesen (Drusebjerg): Da Loven af 1926 blev vedtaget, var det med Tilslutning af 3 Partier paa Rigsdagen; kun det konservative Parti modsatte sig denne Lovgivning. Det var derfor at vente, nu da Regeringen har foreslaaet at gaa et lille Skridt videre, at de samme 3 Partier kunde slutte sig hertil. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, idet Venstre, efter hvad Partiets Ordfører udtalte, melder sig fra; man vil ikke for Tiden være med til at føre denne Lovgivning videre. Dette maa i høj Grad beklages, fordi der er stærke Grunde til at føre denne Lovgivning videre. I Tiaaret fra 1916 til 1927 er Grundværdien i Storkøbenhavn blevet forøget med ca. 530 Mill. Kr., og der er Udsigt til, at denne Værdistigning stadig vil fortsætte. Elektrificeringen af Københavns Nærtrafik vil sikkert medføre en ret betydelig Værdistigning i Hoved-